

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: »Æsthetica. Ældre« : 1834-09-12

Citation: Kierkegaard, Søren: "»Æsthetica. Ældre« : 1834-09-12", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 27*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Tonny Aagaard Olesen; Steen Tullberg, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2010 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-p95-txt-shoot-n97-1.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 27

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

P95:97:1

Det forundrer mig, at aldrig (saavidt jeg veed) Nogen har behandlet Ideen til en »Mestertyv«, en Idee, som vistnok i høi Grad vilde egne sig for dramatisk Behandling. Vi maae nemlig bemærke, hvorledes næsten alle Nationer have havt Ideen til en saadan, at for dem alle har der svævet et Ideal af Tyv, og vi vil see, at, hvor forskjellig end en Fra Diavolo kan være fra en Peer Mikkelsen eller Morten Frederiksen, de dog have visse Træk tilfælles. Saaledes coursere mange Historier om Tyve, som tillægges af Nogle Peer Mikkelsen, af Andre Morten Frederiksen, af Andre en Anden osv., uden at det bestemt kan afgjøres, hvilken af dem, det er, de egenlig tilhøre, hvilket netop viser, at man har tænkt sig et vist Ideal af en Tyv med enkelte store Træk, og nu har man tillagt denne eller hiin concrete Tyv dem. Ved denne Idee maa vi nu fornemlig erindre, at man slet ikke har tænkt sig det Slette, det Tyvagtige osv. som det ene og alene til Grund liggende. Nei tvertimod, man har tillige tænkt sig Mestertyven forsynet med Godmodighed, Elskværdighed, Godgjørenhed og derhos med overordentlig Conduite, Forslagenhed, Snildhed, som egenlig ikke stjal for at stjæle : for at tilvende sig en Andens Eiendom, men han stjal af en eller anden Grund. Ofte maae vi tænke os ham som den, der er misfornøiet med det Bestaaende, og som nu udtrykker sin Misfornøielse dermed ved at krænke Andres Rettigheder og som deri søger en Leilighed til at illudere og komme i Kast med Øvrigheden. I denne Henseende er det mærkeligt, at man (hvilket her fortællles om Peer Mikkelsen) tænker sig ham stjælende fra de Rige for at hjælpe de Fattige, som jo viser Ædelmodighed, og at han ei stjæler for egen Nyttes Skyld. Vi kunne dernæst ogsaa godt tænke os ham med varm Kjærlighed til det andet Kjønn, f. Ex. Foster (Feuerbach, 2den Deel), Noget, som paa den ene Side betegner et Lyspunct i hans Character, paa den anden Side netop giver ham og hans Liv det Romantiske, som udkræves til at adskille ham fra simple Tyve, - hvad enten saa Tyveriet skeer for om mulig derved at skaffe ham en bedre Fremtid i hans Elsktes Arme (som Foster); eller han bliver sig sin Virksomhed som Tyv bevidst som en Opponenen mod det Bestaaende; eller som en Hævner paa Øvrigheden af en ham af denne maaskee tilføiet Uretfærdighed. Nu træder hans Pige til ligesom en Skytsengel ved hans Side og skaffer ham Lise i hans Besværligheder, medens Øvrigheden forfølger ham for at gribe ham, og Mængden derimod seer mistænkelig paa ham som den, der dog er Tyv, uagtet en Stemme i dens Indre stundom maaskee dog taler til hans Forsvar, medens han ingen Trøst og Opmuntring kan finde hos andre Tyve, da de staae alt for langt under ham, og det Slette netop er fremherskende hos dem. Den eneste Omgang, han kan have med dem, kan kun være for at benytte dem til sine Hensigters Opnaaelse; iøvrigt maa han foragte dem.

d. 12. Sept. 34.